

Het nieuwe koekhappen

Ooit was een kinderfeestje een kwestie van stoelendans, zaklopen en ezeltje prik. Maar nu krijgen Amsterdamse vijfjarigen een high tea in Marie Antoinettesfeer. Het mag wat kosten.

tekst **Marloes de Moor** fotografie **Dingema Mol**

pend laten rollen van de letter 'r': "We hebben ook heel mooie prrrrijzen te winnen!" Als daar met matig enthousiasme op wordt gereageerd, spuit hij met de rookmachine wat extra nevel de zaal in. Hij moedigt de kinderen aan met de billen te schudden en te springen. "Jump, jump, jump!"

Een jongen bukt in het gedrang om een verloren iPhone op te rapen. Al snel meldt de negen jaar oude eigenaresse zich: hij was uit haar zak gevlogen tijdens het billen schudden.

Mayra zit in de make-uphoek. Straks zal ze met de andere meisjes in vol ornaat over de catwalk lopen. Terwijl één van de nanny's krullen in haar haar zet, slaakt ze een voldane zucht. "Het leukste vond ik de zebra. En de taart. En de cadeautjes. Ik heb heel veel geld en make-upspulletjes gehad."

Wat ze gaat doen met dat geld? In haar donkere ogen sluimert volwassen wijsheid. Haar handen rusten bedaard in haar schoot. Dan heft ze haar kin een beetje op en antwoordt weloverwogen: "Sparen." ■

LOIEVER EEN VERRE VRIEND

Muzikale jongens

*Burenoverlast is ergernis nummer 1 in Amsterdam. In 2010 kreeg de politie 12.500 meldingen van geluidshinder. Wekelijks spreekt **Louis Bollee** een bewoner met lastige burens. Deze week: Clara (24), student in het Museumkwartier.*

Oh god, dacht ik, toen ik een paar maanden geleden het geluid van een drumstel door mijn systeemplafond hoorde komen. Iemand had een drumstel gekocht en zat daar rustig op te oefenen terwijl ik keihard moest studeren. Nu was dat al vervelend, maar het bleef niet bij een drumstel. Inmiddels zijn er gitaren bij gekomen en rockt een voltallige band boven mijn hoofd terwijl ik probeer te lezen of te eten met vriendinnen!

Omdat ik op een avond mijn bezoek niet meer kon verstaan, ben ik naar boven gegaan. Ik was bang een headbangend vijftal aan te treffen, dus toen een vriendelijk uitziende vrouw opendeed, was ik opgelucht. Ik dacht: óóh, het zijn jongens die nog bij hun ouders wonen. En die moeder begrijpt mij vast. Maar in plaats daarvan begon een discussie. De moeder vond haar zoons erg muzikaal en wilde ze de ruimte geven om zich te ontwikkelen. Terwijl de zonen rustig doorspeelden, droop ik af.

Zo muzikaal zijn ze niet, die zoons. De gitaren klinken slecht, het is nooit op de maat en de zang is vals. Als ze spelen aan mijn kant

van het huis, ga ik bij mijn huisgenoot zitten. En als ze het drumstel verplaatsen naar zijn kant, zit hij op mijn kamer.

Mijn huisgenoot was laatst naar boven gegaan. Het was elf uur, we wilden slapen en de band was druk bezig. De moeder deed open en zei dat ze écht niet had gehoord dat haar zoons aan het spelen waren.

Een appartementencomplex in de binnenstad is niet de plek om te gaan oefenen met je band. Daar heb je goedkope oefenruimtes voor. Bovendien zou je ook nog zonder versterker kunnen spelen of in elk geval je drums kunnen dempen met wat doeken.

Maar het ergste vind ik dat als ik kom klagen, die moeder zo'n toon heeft van 'meisje, waar zou jij je druk om maken?' Implicierend dat ik er als jonge studente wel tegen kan. Maar ik moet dit jaar afstuderen en in mijn drukste periode kan ik drummende buurjongens er niet bij hebben.

Reageren?

Ook last van uw burens? Mail het probleem in enkele zinnen naar verrevriend@parool.nl (vermeld uw nummer). Anonimiteit gegarandeerd.

De tienjarige Mayra viert haar verjaardag op locatie met een topmodellenfeest, compleet met dj. Kosten 3500 euro.

Een Marie Antoinettefeestje verzorgd door My Greatest Party kost minimaal vijfhonderd euro, afhankelijk van het aantal kinderen en het dagprogramma. Huizinga: "Als je zelf al die dingetjes moet kopen, ben je ook zo een paar honderd euro kwijt." Ze wordt standaard bijgestaan door twee nanny's, bij grotere feestjes zijn het er meer: gemiddeld één nanny per vier kinderen.

Het is makkelijk mopperen op het soort feestjes dat ze organiseert. Huizinga heeft weinig op met types die 'linkse zinnnetjes' over haar luxe partijtjes spuien, zo van 'poeh, poeh, moet dat nou allemaal?' Want eigenlijk vindt ze: "Ja, dat moet allemaal. Als je het geld hebt voor zo'n feestje, waarom dan niet?"

Ze biedt tien verschillende themafeestjes. Zo zijn er ook Le petit chef-party's, waarbij kinderen onder begeleiding van een professionele chef-kok een diner bereiden, of feestjes waarbij jongens zich als prinsjes kunnen verkleden in een Louis XV-pakje.

Meest populair zijn de modellenparty's en piratenfeesten. Gemiddeld organiseert My Greatest Party zo'n vier feestjes per maand. Ouders kunnen het zo duur maken als ze willen. De kosten kunnen soms oplopen tot meer dan 2500 euro, als bijvoorbeeld ook een limousine voor de kleuters wordt gehuurd.

Intussen verdringen de meisjes zich met opgemaakte gezichtjes rondom de prinsessenjurken. De nanny's helpen bij het aantrekken.

Niet veel later strompelen ze in hun jurken de trap op. "Wij gaan boven spelen!" gillt Noortje.

Dat stond niet in het draaiboek. Maar goed, geeft niets. Huizinga: "Het is immers Noortjes feestje!"

Huizinga heeft weinig op met types die 'linkse zinnnetjes' over de luxe partijtjes spuien

"Misschien moeten ze wel even oppassen met de jurken. Dat ze niet struikelen en ermee van de trap vallen," waarschuwt één van de nanny's.

Huizinga probeert de jarigen een kwartier later naar beneden te lokken voor de high tea.

De tafel staat vol met taarten, scones, muffins, cupcakes, sandwiches en chocola.

Eén meisje propt een stuk chocoladetaart volledig in haar mond. Met opbollende wangen en slagroom op haar kin probeert ze de zoetigheid weg te werken. Geconcentreerd staart ze tijdens het kauwen naar de schaal met cupcakes die verleidelijk lonkt. Een stuk uitgekauwde chocola floept uit haar mondhoek en valt op het dure satijn van de jurk. "Schuif je stoel maar aan," glimlacht Huizinga en werpt vlug een bezorgde blik op de bezoedelde stof. Ze tuit haar mond: "Kijk, zo eet een prinsesje, met heel kleine hapjes. Héél netjes. Zie je."

Een enkeling doet een poging haar te imiteren, maar twee ongeduldige eters schuiven hun weerbarstige Louis XV-stoelen achteruit. Met een mond vol taart: "We willen nu tv kijken!"

De fraai vormgegeven taart is vier etages hoog. Mayra, een jarige met een lengte van nauwelijks anderhalve meter, zet het mes erin. "Bonne anniversaire pour toi!" zingen haar vriendjes en vriendinnetjes in koor.

Een vriendinnetje krijgt een kartonnen bordje aange-reikt dat doorzakt onder het gewicht van een gigantisch stuk taart. Afwachtend staart ze naar het ineengeklapte mengsel van cake en slagroom. De nanny

Noortje (5) pulkt aan de roze satijnen stof van haar hoepeljurk, haar wenkbrauwen in een bedenkelijke frons: "Maar die jurk zit zo dik..."

Haar moeder glimlacht: "Dat hoort zo, lieverd. Dat hadden de dames in die tijd."

Met in 'die tijd' bedoelt ze het Franse hof in de achttiende eeuw. Thema van Noortjes verjaardagsfeest is 'Marie Antoinette'.

Noortje lijkt nog niet overtuigd. Ze probeert zich uit de jurk te wringen.

"Maar dan ben jij straks het enige prinsesje dat geen jurk aan heeft," probeert haar moeder.

Hella Huizinga, eigenaresse van My Greatest Party en organisator van het feestje, liet de jurken speciaal maken in een naaiatelier in Bangkok. "Naaisters zijn er een maand mee bezig geweest."

Na deze mededeling beent ze met kordate passen naar de voorkamer en leidt de jarige geroutineerd af met een hoge toverfeeënstem: "Zó, zullen wij eens kijken wat voor mooie parelkettingen wij in deze prinsessenkist hebben?"

Noortje werpt nogmaals een misnoemde blik op de jurk. "Ik wil mijn gewone kleren aan."

Huizinga zucht vertederd om zoveel jeugdige eigenzinnigheid en wisselt een blik met de moeder uit. Die knikt toegeeflijk.

"Goed. Als je niet wilt, hoeft het niet." De moeder helpt met uittrekken en met enige moeite wurmt Noortje zich uit de dikke stof.

Huizinga op sussende toon tegen de moeder: "Dat gebeurt vaker hoor, dat de jarige ineens niet wil. Dan wordt het allemaal een beetje te veel."

Als Noortje in beeld komt, roept Huizinga met schrille, maar opgewekte stem: "Misschien wil je straks ineens wel, hè? En anders toch niet! Alles kan hier, dat is het leuke!"

Noortje knikt opgelucht en huppelt weg in haar eigen

'Ik had erg weinig tijd en Noortje wilde een prinsessenfeest'

kloffie: een spijkerrokje met cowboylaarzen.

De woonkamer is omgetoverd tot een roze zee van tafellakens, servetten, servies en rozenblaadjes. Rond de tafel staan tien kleurrijke Louis XV-stoeltjes. Niet het soort zetels dat zich leent voor een stoelendans. Maar dat is ook niet de bedoeling. De meisjes krijgen een uitgebreide high tea, verzorgd door patisserie Micha's.

Wat schoorvoetend komen sommige genodigden die ochtend het Amstelveense huis binnen. Victoria omklemt stevig de hand van haar moeder. Onzeker aanschouwt ze de versierde kamer. "Dat ziet er mooi uit, hè! Kom maar dichterbij, hoor," moedigt Huizinga aan. Met aarzende passen loopt Victoria naar een stoeltje dat nog vrij is. Haar wangen kleuren zonder aanwijsbare reden ineens vuurrood.

De moeder van Victoria, gekleed in een degelijk windjack, kijkt bedenkelijk rond. Ze heeft haar dochter die ochtend het spel Memory en een etui met potloden en puntenslijper meegegeven als cadeau voor Noortje. Nuttig materiaal dat plotseling wat uit de toon lijkt te vallen te midden van deze glamoureuze decadentie.

"Dit heb ik via zo'n feestorganisatie geregeld. Noortje wilde graag een prinsessenfeest. Ik had erg weinig tijd. En zo heb je alles goed georganiseerd. Dit is dus Noortjes verjaardagscadeau," haast Noortjes moeder, in het dagelijks leven brandmanager, zich te zeggen. De moeder van Victoria knikt: "Ah, zo. Juist." Haar ogen flitsen naar het kledingrek met de prinsessenjurken, de tafeltjes met nagellak, Herómehandcrème, mascara en parfum van DNKY. En dan vergoelijkend: "Leuk hoor."

De moeder van Noortje, die liever niet met haar naam in de krant wil, vertelt dat het de eerste verjaardag is die haar dochter met vriendinnetjes viert: "Ze wordt vijf. Ik vond het moeilijk om een leuk thema te verzinnen. Hella voelt precies aan wat kinderen willen."

Op het Marie Antoinetteverjaardagsfeestje van de vijfjarige Noortje (uiterst rechts) krijgen de bezoeksters roze satijnen hoepeljurken.

Dat ze allemaal in panter- of tijgerprint zijn gekleed, is geen toeval. 'Jungle' is de dresscode.

duwt het bordje dicht naar haar toe.

Dan begrijpt ze het: "Oh. Dit is alleen voor mij... Ik dacht dat u het nog in stukken ging verdelen."

Mayra is tien jaar geworden en dat moet gevierd worden. Met daverende beats, een dj, een catwalk, een beautyhoek waar iedereen zich kan laten opmaken, een piñata (gekleurde pop) vol snoep en heel veel cadeautjes. Voor haar verjaardagsfeest is dansschool Mittelmeijer in Amstelveen afgehuurd.

Haar moeder Marcella Udenhout wilde dit keer groots uitpakken met de verjaardag van haar dochter. "Ik huurde de Kids Party Planner in. Samen met Mayra besloten we er een jungleparty van te maken, gecombineerd met een dj en een topmodellenfeest." De familie Udenhout woont in Amstelveen: moeder is psychologe, vader werkt als interim-manager. Hij legt het feestje op foto vast, als een soort bruiloftsfotograaf.

In het midden van een met glitters, vlaggetjes, ballonnen, spiegels en exotische opblaasbeesten versierde danszaal staat Mayra. Haar ogen glanzen. Tientallen vriendinnetjes dralen om haar heen; allemaal in jurkjes of pakjes met panter- of tijgerprint. 'Jungle' is tenslotte de dresscode. In het feestgedruis duikt het ranke silhouet van Rachel Pietersma op. Zij is de Kids Party Planner, het brein achter al deze feestvreugde. Drie nanny's staan haar bij.

"Dit feestje kost 3500 euro," zegt ze zonder met haar ogen te knippen. "Vanaf hè. Je kunt het zo duur maken als je wilt. Deze familie wilde zelf de catering, fotografie en goodybags doen, maar meestal verzorg ik dat ook en dan is het wat duurder. We hebben ouders gehad die voor tienduizend euro het Hilton afhuurden en dat inrichtten met kermisattracties voor de kinderen. Of mensen die voor vijftienduizend euro een kasteel in Spanje afhuurden en daar een bal gaven. De kids waren verkleed als prinses en prinses-

'Er zijn ouders die voor tien-duizend euro het Hilton afhuren en inrichten'

sen. Er was een toneelvoorstelling met ballerina's en de kinderen kregen een vlucht per helikopter en een rit in een limousine. Tien nanny's van Kids Party Planner waren overgevlogen om alles te begeleiden."

Ze lepelt de imponerende feiten achteloos op. Ook springkussens, clowns, circusacts, goochelaars en zangers behoren tot de mogelijkheden. Als er maar betaald wordt.

"Maar," zegt ze, "ik werk niet alleen voor rijke mensen. Ik heb ook goedkopere feestjes van zo'n 350 euro. Want onze missie is: ieder kind verdient een feestje!" Gemiddeld organiseert ze vier luxe kinderfeestjes per maand.

Haar ogen dwalen af naar een grote zebra van papiermarché die aan het plafond hangt. Onder luid gejoel trekt Mayra als eerste het beest open. Ze sleurt er een zak snoep uit. De andere kinderen stormen eropaf, rukken hysterisch aan de flanken van de zebra en duiken naar het snoepgoed dat rondvliegt.

In een aparte ruimte, achter witte gordijnen, zit in een vierhoek de familie van Mayra. Ze nuttigen een glas wijn en Surinaamse hapjes die in aluminiumbakken op tafel staan. Af en toe hijst een oom, tante of grootmoeder zich loom van het bankstel en sjokt naar de aangrenzende discozaal. Daar krioelen de kinderen door elkaar. De muziek staat zo hard dat er weinig meer rest dan met overslaande stem 'cool!' en 'vet!' naar elkaar te schreeuwen.

Op een bank aan de kant zit Evan (13), die met zijn broertje Gaël (10) is meegekomen. Nors staart hij naar de dansende kinderen. Zou hij zelf ook zo'n feestje willen? "Ik doe niet aan kinderfeestjes," antwoordt hij onwillig. Somber slaat hij de opgewonden dj achter de draaitafel gade.

De dj draagt een gilet met glitterstenen. In zijn blonde haar zit een zonnebril geklemd. Hij houdt de microfoon dichtbij zijn mond en legt zich toe op het opzwe-